

ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΗΛΩΣΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ

Του....., Δικηγόρου Κατοίκου.....

ΠΡΟΣ

Την Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων που εδρεύει στην Αθήνα και επί της οδού Χαλκοκονδύλη 37.

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε

Αξιότιμε κ. Γενικό Γραμματέα

Όπως γνωρίζετε, οι πρόσφατες δικαστικές αποφάσεις 660/2018 και 926/2018 της Ολομέλειας του ΣτΕ ακυρώνουν ισάριθμες αποφάσεις του Υπουργού Παιδείας, οι οποίες εισήγαγαν στα σχολεία μάθημα Θρησκευτικών όχι αμιγώς της ορθόδοξου χριστιανικής θρησκείας, αλλά πολυθρησκειακής κατεύθυνσης. Όπως επίσης γνωρίζετε, ο ένας εκ των λόγων ακυρώσεως των προσβαλλομένων πράξεων ήταν, ότι με τη νέα πολυθρησκευτική ύλη του μαθήματος, που εισήγαγαν στα σχολεία, **διαπράττεται αξιόποινη πράξη ήτοι το έγκλημα του προσηλυτισμού το οποίο** διώκεται, ποινικά, από τα άρθρα 4 & 5 του Νόμου 1363/38 όπως τροποποιήθηκε από τα άρθρα 2 & 3 του Νόμου 1672/39. Ο προσηλυτισμός, επίσης, απαγορεύεται και βάσει του άρθρ. 13, παρ. 2 του Συντάγματος. Υπόψη ότι ο νόμος αυτός εξακολουθεί μέχρι σήμερα να ισχύει (π.χ. Άρειος Πάγος με την απόφαση του 1088/2013 Ποιν. Δικ. 2014, έτος 17^ο σελ. 570 καταδικάζει τον προσηλυτισμό). Άλλες αποφάσεις του Αρείου Πάγου είναι η 1304/82 Ποιν. Χρ. ΛΓ. σελ. 502, 1266/93 Ποιν. Χρ. ΜΓ. σελ. 1017, 480/92 Ποιν. Χρ. ΜΒ. σελ. 558). Ως γνωστό, το έγκλημα του προσηλυτισμού τιμωρείται ποινικά ως τετελεσμένο εν αποείρα (τιμωρείται ο αποπειρώμενος να μεταβάλλει τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τρίτου και όχι όποιος τις μετέβαλε). Ο ελληνικός νόμος περί προσηλυτισμού έχει ήδη κριθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ως σύμφωνος με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων απόφαση 24/2/1998 υπόθεση Λαρίσης κ.α. κατά Ελλάδος η οποία επικυρώνει τρεις καταδικές για προσηλυτισμό επιβληθείσες από τα Ελληνικά Δικαστήρια). Ως δε έχει γίνει δεκτό, η προσπάθεια μεταβολής των θρησκευτικών πεποιθήσεων τρίτου μπορεί να είναι όχι μόνο άμεση αλλά και έμμεση (*Καρανίκα* Εγχειρίδιο Ποινικού Δικαίου, τομος β', ειδικό μέρος τεύχος Β', σελ. 235). Ως επίσης γνωρίζετε, μετά την έκδοση των προαναφερομένων αποφάσεων του ΣτΕ, το Υπουργείο Παιδείας αρνείται, να τις εφαρμόσει, πράγμα το οποίο είναι πρωτίστως αντισυνταγματικό (ΣτΕ 7/2010 Νο Β' 2010, σελ. 513. Ομοίως ΣτΕ 276/2016 ΝΟΒ 64, σελ. 676. *Κουβαρά*, «Το πρόβλημα της καταχρηστικής έκδοσης από τη διοίκηση όμοια με την προσβαλλόμενη ή ακυρωθείσα». Επιθεώρησης Δημοσίου και Διοικητικού Δικαίου 2015, σελ. 958 ΕΠ. Ομοίως ΣτΕ 1013/2014 εκδοθείσα κατ'εφαρμογή του Νόμου 3068/2002). Τα ίδια έχει δεχθεί και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με την από 7 Ιανουαρίου 2014 απόφασή του προσφυγές 2699/03 και 43597/07 υπόθεση *Fondation Foyers Des Eleves De L' Eglise Reformee Et Stanomirescu c. Roumanie*. Υπόψη ότι το δεδομένο πως το πολυθρησκευτικό μάθημα, που εισάγουν οι ακυρωθείσες αποφάσεις του ΣτΕ έχει κριθεί ως αξιόποινο και από τη θεωρία. (*Κρίππα*, «Κατά πόσον το νέο Πρόγραμμα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών συνιστά αξιόποινο πράξη» Επιθ. Δημ. Δικ. Διοικ. Δικ. 2014, σελ. 679 επ.).

Ενόψει των ανωτέρω θεωρώ υποχρέωσή μου, να σας επισημάνω, ότι κάποιος εκ των πελατών μου, μου επεσήμαναν, ότι ενδιαφέρονται να ασκηθούν ποινικές διώξεις κατά παντός υπευθύνου του Υπουργείου Παιδείας, εφόσον στα σχολεία εξακολουθεί να διδάσκεται το πολυθρησκευτικό μάθημα το οποίο είναι σχεδόν πανομοιότυπο με το

ακυρωθέν υπό του ΣτΕ Πρόγραμμα Σπουδών. Πριν ενεργήσω ό,τι επιβάλλεται στην προκειμένη περίπτωση, έκρινα, ότι πρέπει να σας αναφέρω τα ανωτέρω, διότι εάν ασκηθούν ποινικές διώξεις, θα ασκηθούν και κατά παντός υπευθύνου, οι οποίες είναι πολύ πιθανόν να αφορούν και στους Θεολόγους Εκπαιδευτικούς, μέλη της ενώσεώς σας, που διδάσκουν το πολυθρησκευτικό μάθημα στα σχολεία. Τούτο προκύπτει από το άρθρ. 21 του Ποινικού Κώδικα, το οποίο αναφέρει, ότι δημόσιος υπάλληλος διαπράττοντας αξιόποινη πράξη, ακόμη και αν εκτελεί εντολή των προϊσταμένων του, **διώκεται και εκείνος ποινικώς**, εκτός εάν δεν είχε το χρόνο να εξετάσει την νομιμότητα της διαταγής.

Υπόψη ότι το άρθρ. 106 του υπαλληλικού κώδικος αναφέρει ότι **το υπαλληλικό καθήκον, σε καμία περίπτωση δεν επιβάλλει στον υπάλληλο πράξη ή παράλειψη που να αντίκειται προδήλως στις διατάξεις του Συντάγματος και του Νόμου**. Μάλιστα, στην παρούσα περίπτωση, η πρόδηλη αντισυνταγματικότητα του πολυθρησκευτικού μαθήματος τεκμαίρεται αμαχητί, διότι τούτο δεν το έχει κρίνει ο υπάλληλος, αλλά το ανώτατο δικαστικό όργανο της χώρας (ήτοι το ΣτΕ εν Ολομεία). Εκτός αυτού, το άρθρ. 25, παρ. 3 του Υπαλληλικού Κώδικα αναφέρει ότι, ο δημόσιος υπάλληλος δεν έχει δικαίωμα να εκτελέσει εντολή ανωτέρου, προδήλως αντισυνταγματική, έστω και αν διαβιβαστεί με εντολή του προϊσταμένου του, επικαλούμενου λόγους γενικότερου συμφέροντος.

Τέλος, στην παρούσα περίπτωση, λαμβάνεται υπόψη και το άρθρ. 37, παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, το οποίο αναφέρει, ότι κάθε δημόσιος υπάλληλος, λαμβάνοντας γνώση οποιοσδήποτε αξιόποινης πράξης, κατά την άσκηση της υπηρεσίας του, **οφείλει να αναφερθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα**.

Ενόψει των παραπάνω και επειδή δεν θα ήθελα προσωπικώς σε καμία περίπτωση **να ζητήσω την ποινική δίωξη και καταδίκη των υπευθύνων, εντός των οποίων κατ' ανάγκη θα περιλαμβάνονται και καθηγητές Θεολόγοι**, έκρινα σκόπιμο να σας εξηγήσω, με κάθε λεπτομέρεια τα δεδομένα, έτσι ώστε να πράξετε, ό, τι κρίνετε ενδεδειγμένο, από την πλευράς σας, ως Πανελλήνιος Ένωσις Θεολόγων και, κυρίως, να ενημερώσετε λεπτομερώς τους/τις εκ των μελών σας καθηγητές/τριες Θεολόγους, ότι σε περίπτωση ασκήσεως ποινικών διώξεων, αυτές θα είναι κατά παντός υπευθύνου και όχι κατά συγκεκριμένου προσώπου, στους οποίους υπευθύνους, ουδόλως αποκλείεται να περιληφθούν τα εν λόγω μέλη σας, τα οποία μάλιστα, κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις, δεν εμπίπτουν σε καμία περίπτωση άρσεως του αξιοποίνου. Πρέπει δε να σας επισημάνω, όλως ιδιαιτέρως, ότι ο προαναφερόμενος νόμος περί προσηλυτισμού αναφέρει ότι, όταν ο προσηλυτισμός διεξάγεται εντός σχολείων **θεωρείται ιδιαιτέρως επιβαρυντική περίπτωση** και, επομένως, σε περίπτωση καταδίκης οποιουδήποτε κριθεί υπαίτιος (χωρίς να εξαιρούνται οι καθηγητές θεολόγοι), θα του επιβληθεί πολύ αυστηρή ποινή.

Η παρούσα επιδίδεται με συστημένη επιστολή επί αποδείξει, ούτως ώστε να έχετε πλήρη γνώση της υποθέσεως και των καθηκόντων μου ως δικηγόρου.

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2018